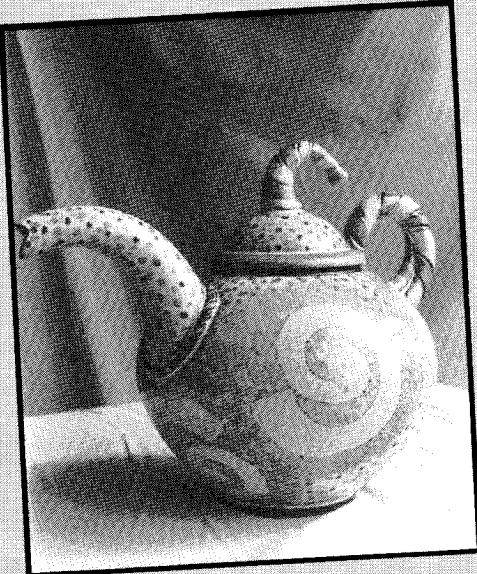

Ceramic Series

ABERYSTWYTH ARTS CENTRE No. 29

MORGEN HALL

There is something inherent in the nature of studio pottery which renders improbable the likelihood of virtuosity and creative individuality springing prodigiously from the neophyte potter's fingertips. The more usual road to the acquisition of such abilities is a long one, fraught with much trial and error. It is a pleasure, therefore, to encounter the work of a maker of handmade tableware for whom absorbed influences, individual expressive aspirations, and necessary technical expertise have all come together and 'jelled' at a relatively early stage in what will presumably be a lifetime of making studio pottery.

Now this might give you the wrong impression of Morgen Hall. It's true that she is only four years out of full-time education, and that she has only had her own studio for three years, but leading up to this was a not inconsiderable investment in years of education and experience. She worked as studio assistant at Portsoy Pottery in Scotland before undertaking four years of study in ceramics and jewellery at Grays' School of Art in Aberdeen, and worked as assistant to two more potteries (Crathes Pottery in Aberdeen and Appin Pottery in Argyll) before moving south in 1983 to join the MA course in ceramics at Cardiff Faculty of Art and Design. She has remained in Cardiff, as so many do, and now shares a good studio space at Chapter Arts Centre, having set herself up with the indispensable aid of a Crafts Council grant. And by now she must feel at home and wanted in Wales, having been selected for promotion by the Design Centre of Wales, and accorded — not once, but three times (including this year) — first prize in the Domestic Pottery section of the National Eisteddfod.

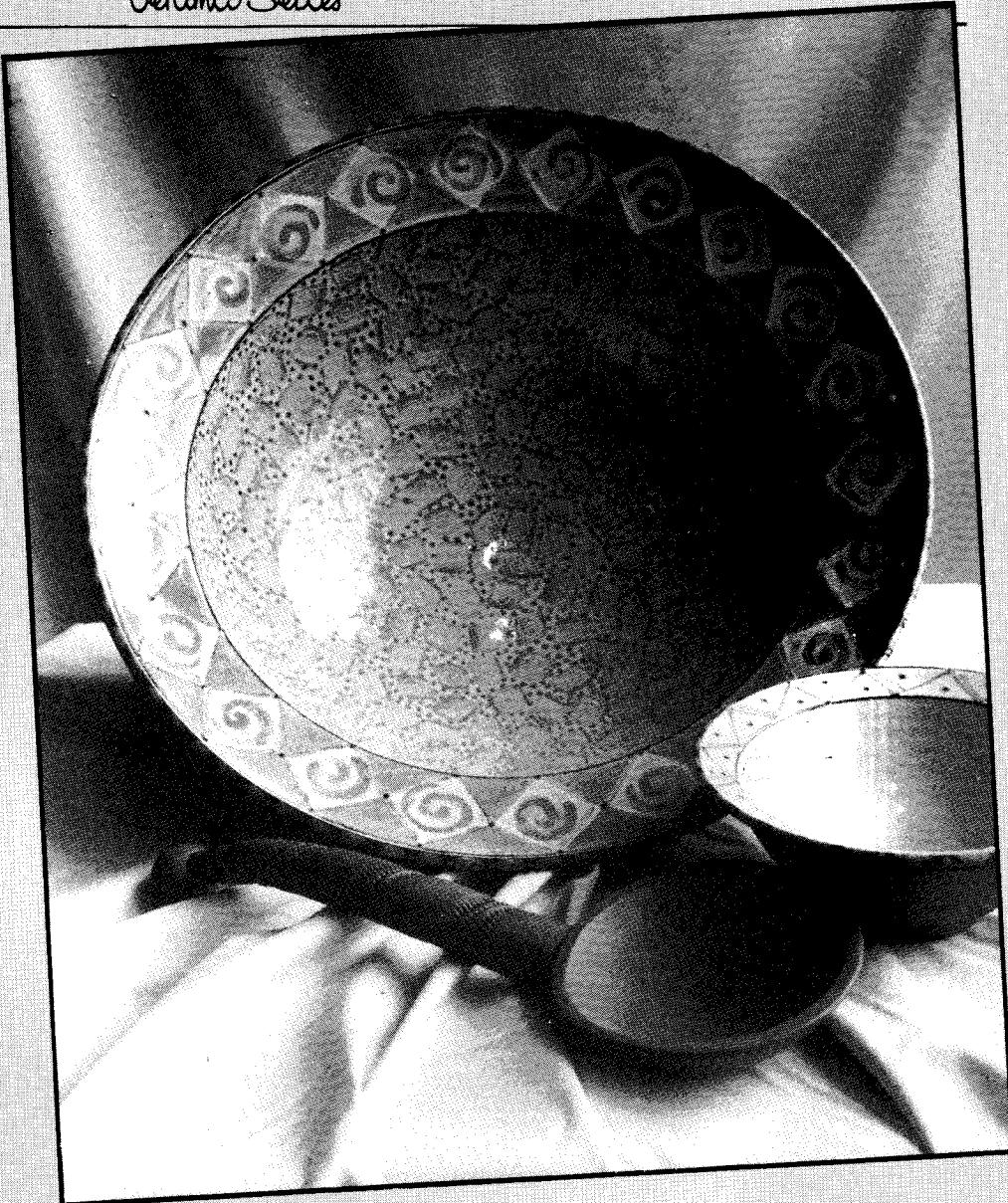
Encountering Morgen Hall's pots, it must be said, is a bit like meeting their maker, for she is one of those fortunate souls who (unlike the rest of us sour-pusses) always has the instantly cheering effect of the proverbial ray of sunshine. Her pots are modern but unpretentious, with a mischievously quirky additive in their make-up.

They are quite simply immensely pleasing to look at, hold, and use. And most people think so — I haven't met anyone who doesn't like them. Those who buy hand-made ceramics infrequently, because they can't afford to do otherwise (which is most of us), tend to look at their purchases a lot rather than bringing themselves actually to use them, as their maker

intended. But having unpacked my shopping recently in close proximity to two of Morgen Hall's empty bowls, I finally filled them with apricots, and they looked wonderful. They look just as good with tomatoes, plums, onions, and nothing in them.

One of the visual trademarks of Morgen Hall's tableware is the juxtaposition of shiny tin-glazed interiors and rims (usually decorated) with the deep reddish unglazed earthenware surface of the exterior or base of the pot. This attractive 'sweet and sour' effect is not simply the contrast of the refined with the rough and ready, however, for as much care is taken to finish the unglazed part of the pot as with the glazed and decorated areas, although the care taken is not so obvious. If you run your fingers over the unglazed exterior of one of Morgen Hall's cereal bowls, for example, you will feel that it has a very smooth and unpitted finish. This is because, after throwing her pots on the wheel by hand, she inverts them and 'turns' them with modelling tools (rather as a woodturner shapes a revolving wooden bowl), to take out the 'throw marks', to make the bases of the pots 'tidy', and to provide good curved surfaces to decorate. This attention to detail, which she thinks may stem from her early training in jewellery making, is evident not only in the turned surfaces of the pots, but also in the application of such things as beaded and rouletted edging, and inlaid 'sugar cane' handles. She enjoys being 'fussy' for its own sake, but it also lays a firm foundation (literally — even the most eccentric looking of her vessels is quite stable) for the relative informality of the glazed decoration, and for the addition of the separately made handles and spouts whose eccentric forerunners were those of 17th century Staffordshire ware.

The decoration of Morgen Hall's pots is unified by an identifiable range of pastel colours (recently tempered with a stronger brick orange), and by an equivalent repertoire of linear, spotted, and particularly spiral shapes, sliptrailed, sponged, and applied with a paper or rubber 'resist' (she finds that low-tech equipment such as cut-up swimming hats and Grecian 2000 bottles work better than the proper tools in this respect).

The confident technical foundation of her activity allows her to indulge an occasional overpowering urge to make her pots 'as ridiculous as possible', quite openly giving one of her teapot lids a handle reminiscent of Noddy's hat, and making a 'silly' bendy ceramic spoon for a spotty sugar bowl. But she can only afford to be 'silly' because she takes such care to achieve overall balance and technical control, so that we have confidence in the viability of the end result.

As a consequence of her admirable 'fussiness', Morgen Hall works at a somewhat slower pace than most potters who produce batches of tableware (though she says, contradictorily, that she is 'slowly speeding up'), and only produces batches of twenty or so similar items at a time. She has about a dozen sales outlets around the country, and can only just keep up with their repeat orders. Combine this with the fact that she wants to spend more time making elaborate one-off items such as a whole teaset fitting snugly on to its own specially press-moulded ceramic tray (she'd also love to make a 3-tier cake stand!), and you will see why this time next year Morgen Hall's pots may be a bit harder to find, and a bit more expensive to buy.

David Briers.

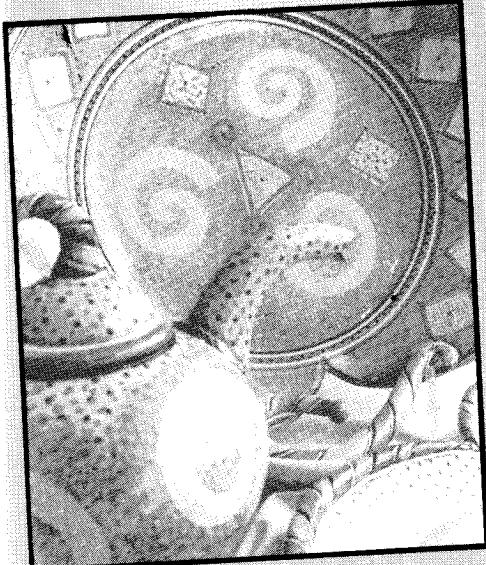

Y Gwylfa Gerameg

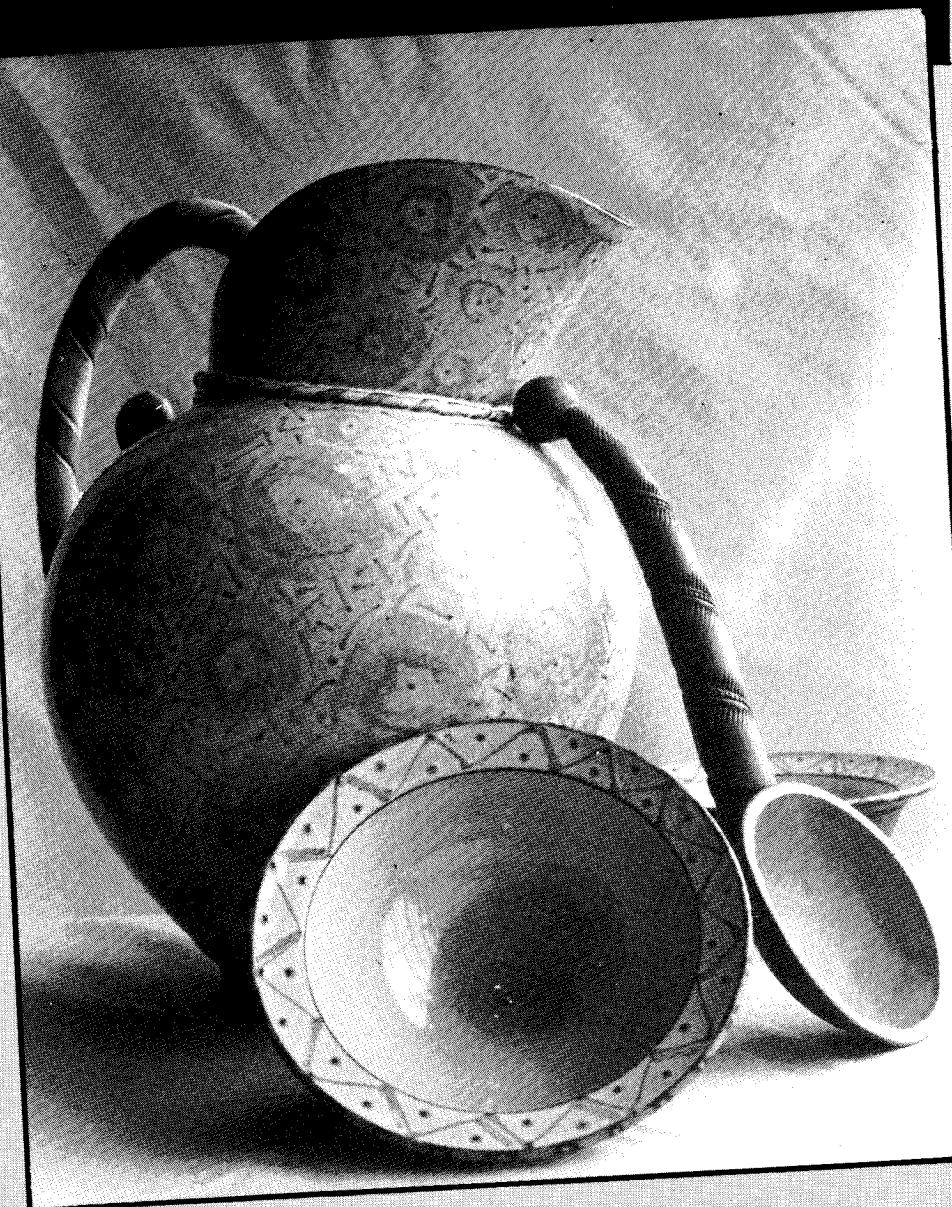
CANOLFAN Y CELFYDDYDAU ABERYSTWYTH RHIF 29

MORGEN HALL

Mae rhywbeth cynhenid yn natur crochenwaith stiwdio sy'n gwneud y posiblwydd y bydd deheurwyd a gwreiddioldeb dyfeisgar yn tarddu'n wyrthiol o fysedd crochenydd dibrofiad, yn un pur annhebygol. Mae'r ffordd arferol i ddod i feddu galluoedd o'r fath yn un faith ac yn un sy'n dibynnu llawer ar fwrw prentisiaeth yn ysgol profiad. Dyna pam y mae hi'n gymaint o bleser i ddod o hyd i gynnrych gwneuthurwr llestri bwrdd o waith llaw, y daeth dylanwad crefftwwr eraill, yr awyd i fyngi ei hunan a'r medrusrwydd technegol angenrheidiol i gyd at ei gilydd, yn gyfuniad effeithiol, yn gymharol gynnar yn yr hyn a fydd yn ôl pob tebyg yn oes o lunio crochenwaith stiwdio.

Gallai hyn i gryd greu camograff am Morgen Hall. Mae'n wir nad oes ond pedair blynedd er pan orffenodd hi ei haddysg llawn amser, ac mai dim ond ers tair blynedd y bu ganddi ei stiwdio eihun, ond cyn hynny fe fuddsododd hi ei hamser yn dra helaeth mewn addysg a phrofiad. Bu'n gweithio fel cynorthwyd stiwdio yng Nghrochenwaith Portsoy yn yr Alban cyn dechrau ar gwrs pedair blynedd yn astudio cerameg a gemwaith yn Ysgol Gelf Grays yn Aberdeen. Yna, treuliodd gyfnod yn cynorthwyo mewn dau grochendy (Crochendy Crathes yn Aberdeen a Crochendy Appin yn Argyll) cyn troi tua'r de, ym 1983, i ymuno â chwrs M.A. mewn cerameg yn y Gymffadran Celf a Chynllunio yng Nghaerdydd. Fe arhosodd hi yng Nghaerdydd, fel llawer i un arall, ac yn awr mae ganddi hi ran mewn stiwdio hwylus yng Nghanolfan Celf Chapter, ar ôl iddi sefydlu ei busnes gyda chymorth anhegolur un o graniatiau'r Cyngor Crefft. Erbyn hyn mae'n sicr ei bod hi'n teimlo'n gwbl gartrefol ac yn siwr o'i chroeso yma yng Nghymru, gan iddi gael ei dewis i'w hyr-

wyddo gan Ganolfan Cynllunio Cymru, ac iddi, ar gymaint â thrif achlysur (gan gynnwys eleni), ennill y wobr gyntaf am Grochenwaith Domestig yn Adran Celf a Chrefft yr Eisteddfod Genedlaethol.

Mae'n rhaid cydnabod fod dod yn gyfarwydd â crochenwaith Morgen Hall yn brofiad pur debyg i gyfarfod eu gwneuthurwr, gan ei bod hi (yn wahanol i'r mwyafrif diserch) yn un o'r bobl ffodus sy'n gall sirioli pawb sy'n ei chyfarfod ar amraniad. Mae ei crochenwaith yn fodern ond yn ddiy়mhongar, gyda rhyw ddiareidi hwyllog yn rhan o'r gwneuthuriad. Yn symt lawn, maent yn hynod o bleserus i erdych arnynt, i'w cyffwrdd ac i'w defnyddio. Mae'r sawl nad yw'n prynu crochenwaith o waith llaw ond yn anaml, gan na

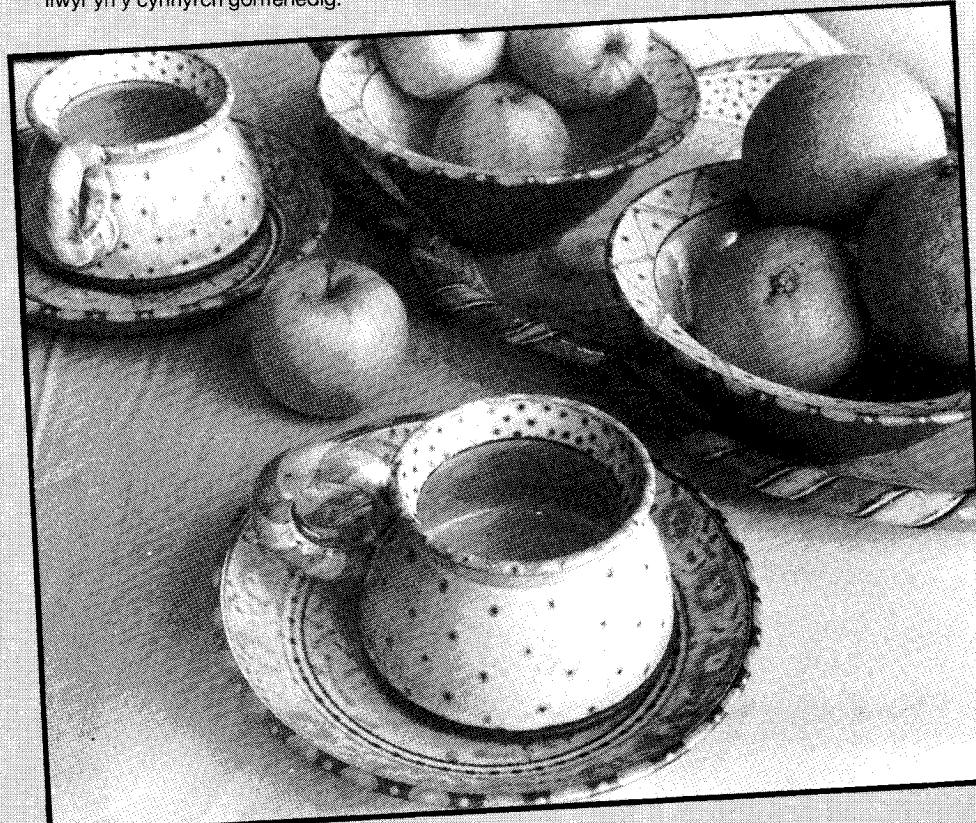
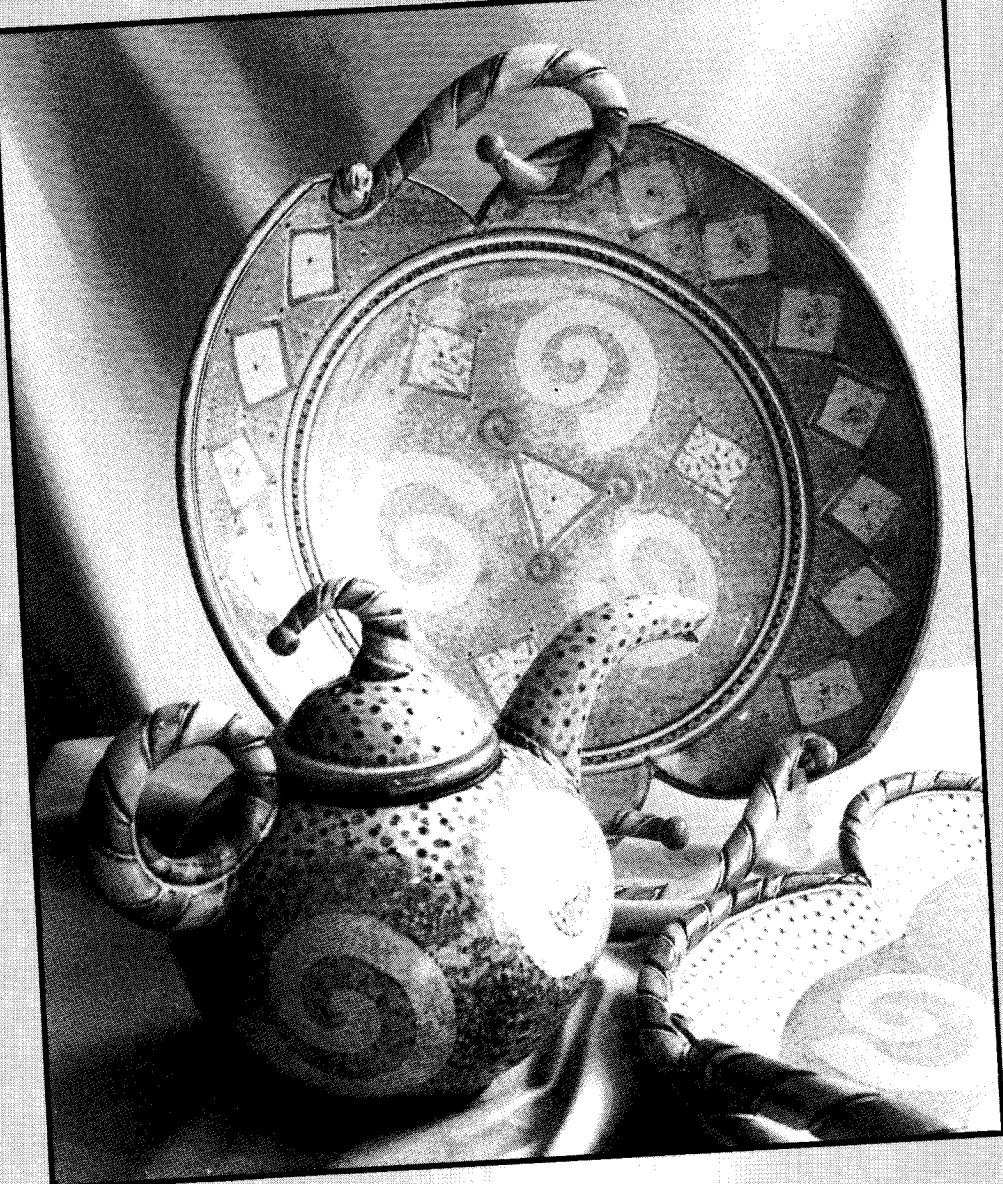
allant ffoddio gwneud hynny (ac mae hynny'n cynnwys y rhan fwyaf o honom), yn tueddu i dreulio cryn amswer yn syllu arnynt, yn hytrach na mentro eu defnyddio fel y bwrriadodd y gwneuthurwr. Ond pan oeddwn yn daddbacio fy siopa yn ddiweddar a dwy bowlenn wag o waith Morgen Hall yn fy ymyl, mentrais eu llenwi ag apricotau, ac roeddynt yn edrych yn ddigon o ryfeddod. Maent yn edrych yr un mor dda pan maent yn llawn tomatos, neu eirlín neu nionod, neu pan maent yn wag.

Un o nodewddion gweledol amlycaf llestri Morgen Hall yw'r modd y mae'r tu fewn iddynt a'u hymylon (addurnedig fel rheol) gyda'u gwyrddedd tun disgair, wedi eu cyfosod ag arwyneb coch twyll diwydredd y clai ar yr ochr allan a'r gwaeldod. Nid dim ond gwrthgyferbyniad rhwng

y cain a'r ganw yw'r effaith 'chwerw-felys' deniadol hwn, foddy bynnag, gan fod cymaint o ofal yn cael ei roi i'r dasg o roi gorffeniad i'r rhan sydd heb ei wydreddu ag a roir i'r rhannau addurnedig a gwydreddog, er nad yw'r gofal hwnnw yr un mor amlwg. Pe baech chi'n rhedeg eich bysedd ar hyd un o bowlenni grawnfwyd diwydredd Morgen Hall, er enghraifft, fe welech eu bod yn gwbl esmywyd a difrycheulyd. Y rheswm am hyn yw ei bod, ar ôl iddi eu llunio ar y droell, yn eu troi wyneb i waered ac yn eu turnio â chelfi modelu (fel y bydd turniwr coed yn llunio powlen bren), er mwyn cael gwared â'r olion taflu a thacluso'r gwaelodion, ac i ddarparu arwynebau crwm boddhaol ar gyfer eu hadnurno. Gwelir yr un parch i fanylion, y cred hi sydd wedi deillio o'i hyforddiant cynnar ym maes gemwaith, nid yn unig ar arwyneb y llestri, ond yn y ffordd y gosodir petrhau megis ymlynaid addurnol, cain, a dolenni 'gwialen siwgr' amnynt. Mae hi'n mwynhau'r 'ffwdanu' yndo'i hun, ond mae hi hefyd yn darparu sail gadarn (yn Ilythrennol — mae hyd yn oed ei llestri mwyaf ecentrig yn gwbl ddiysgog) ar gyfer anffurfioldeb cymharol yr addurniadau gwydredd, ac ar gyfer ychwanegu'r dolenni a'r pigau a lunir ar wahân, ac sy'n dilyn traddodiad ecentrig llestri Swydd Stafford yn yr ail ganrif ar bymtheg.

Mae addurniadau llestri Morgen Hall yn cael eu huniaethu gan ystod hawdd eu hdnabod o liwiau pastel (a oleddfwyd yn ddiweddar drwy ychwanegu liw oren cryfach), a chan gyfres gywerth o ffuriau llinellol neu sbotioedd, ac yn arbennig rai troellog wedi eu ffurfio â llinellol yd slip neu ag ysbwng neu â gwrtlyn papur neu rwber (mae hi wedi darganfod fod cyfarpar syml megis tameidiau o hen gapiau nofio a photeli 'Grecian 2000' yn gweithio'n well na chelfi arbenigol i'r pwrrpas hwn).

Mae sylfaen dechnegol hyderus ei gweithgarwch yn ei galluogi, o bryd i'w gilydd, i foddio awydd cryf achlysurol i wneud i'w photiau ymddangos 'mor chwerthinlyd ag sy'n bosib!', drwy roi dolen sy'n atgoffa rhywun o het 'Noddy' ar gaead un o'i thebotiau, neu drwy lunio llwy geramig, gam, 'wirion', ar gyfer powlen siwgr a smotiau arni. Ond yr unig reswm ei bod hi'n gallu fforddio'r 'dylini' hwn yw ei bod yn cymryd y fath o felai i sicrhau cydwysedd cyflawn a rheolaeth dechnegol, nes bod gennym hyder llwy yn y cynnyrch gorffenedig.

O ganlyniad i'w 'ffwdanu' amhrisiadwy, mae Morgen Hall yn gweithio gryn dipyn yn arafach na'r mwyafri o grochenyddion sy'n cynhyrchu setiau o lestri (er ei bod yn hawlio ei bod 'yn cyflymu'n araf'), ac nid yw'n cynhyrchu dim ond setiau o tua ugain o eitemau cyffelyb ar y pryd. Mae tua dwsin o leoedd yn gwerthu ei chynnyrch mewn gwahanol rannau o'r wlad, a dim ond cael a chael y mae hi i gyfarfod y galw am ragor o'i chynnyrch o'r lleoedd hynny. O gofio hynny, a chofio hefyd yr hoffai dreulio rhagor o'i hamser yn llunio eitemau unigol cymhleth, megis set o lestri te a fyddai'n ffitio'n glos ar hambwrdd ceramig wedi ei gwasgfowldio'n arbennig ar eu cyfer (hoffai hefyd lunio daliwr teiseni triphylgi), mae'n hawdd deall pam y bydd llestri Morgen Hall, erbyn yr amser hyn y flwyddyn nesaf, yn llawer anoddach i ddod hyd iddynt, a hefyd gryn dipyn yn fwy costus i'w prynu.

David Briers.